

3. sønd. etter Påskedagen 2022- Asbjørn Hjorthaug

Tekster: Salme 100; Jes 40:25-31; 1. Pet 2:11-20; Joh.16:16-22; II Joh. 17:1-8

"Lov ham og pris hans navn! For Herren er god, hans miskunn er evig, hans trofasthet varer fra slekt til slekt!". Denne søndagen bærer navnet Jubilate. Salmen løfter oss i lovsang til Gud.

Jesus har nettopp avsluttet sin avskjedstale med følgende ord: *«Dette har jeg sagt dere for at dere skal ha fred i meg. I verden har dere trengsler. Men vær frimodige, jeg har seiret over verden!»* Joh 16,33 Jesus påpeker med rette at her har vi trengsler. Men han sier samtidig *«Men vær frimodige, jeg har seiret over verden!»* Dette er påskedagens evangelium. Vår Frelser som er vår stedfortreder, er også Seierherren. At vi har trengsler i denne verden, er åpenbart. En ting er pandemien og krigen i Europa som setter mange mennesker på ufattelige prøver og lidelser. En annen sak er trengsler på det åndelige området. Det er ikke lett å stå fram å bekjenne noe så selvsagt som at Gud skapte mann og kvinne, og at ekteskapet mellom ei kvinne og en mann er etter Guds skapervilje og skaperordning. De som klart står fram og forsvarer det kristne ekteskapssynet, møter motstand fra alle hold, også fra de som kaller seg kristne. Da er det godt å ta med seg Jesu ord: *«Men vær frimodige, jeg har seiret over verden!»* Etter sin avskjedstale så hever Jesus sine øyne mot himmelen. Det er tid for andakt og bønn, Jesu yppersteprestelige bønn. Dette skjer like før at han skal pågripes, tortureres og dømmes til døden på korset. Han skal være den rette yppersteprest for sine. En brennende og hjertelig bønn hvor han åpner og utøser sitt innerste for oss og for sin Far i himmelen. (Luther)

Melanchthon holdt foredrag over denne bønnen rett før han døde. Han sier om Jesu bønn: Ingen er mer verdig, ingen mer hellig, ingen mer saliggjørende, ingen mer opphøyet røst er noensinne blitt hørt i himmelen og på jorden enn denne Guds sønns bønn.»

I denne bønnen ber Jesus for seg selv, for apostlene og for alle troende på alle steder og til alle tider.

"Far timen er kommet. Gi din Sønn del i herligheten, så Sønnen kan forherlige deg."

Hvordan ble så Sønnen og Gud forherliget? Jesus står foran sin lidelse og død for oss. Han ber at hans Far må ta ham gjennom oppstandelsen og himmelfarten inn i den fullkomne herlighet. En herlighet han hadde fra evighet av, før han ble menneske. Den herlighet han frivillig hadde gitt avkall på å bruke i sin fornedrelse her på jorden. Gjennom dette vil Gud forherliges ved sin Sønn. Gud har gitt sin sønn all makt på himmel og på jord. (Matt 28,18) Gjennom evangeliet og troen flyttes vi inn i Guds rike og inn i det evige livet. Dette er gaven som forherliger Faderen. *«For du har gitt ham makt over alle mennesker, for at han skal gi evig liv til alle som du har gitt ham.»* Det evige livet begynner her nede i en verden full av trengsler, men i og med troens og kjærlighetens samfunn med Gud skal det fortsette og bli fullkomment i den evige saligheten. Det evige liv er å kjenne Kristus og tro på ham. *«Og dette er det evige liv, at de kjenner deg, den eneste sanne Gud, og ham du har sendt, Jesus Kristus.»* Jesus motiverer også sin bønn om å bli tatt inn i Faderens herlighet, med at oppdraget er fullført. Ved flere anledninger har Gud ropt ut over sin sønn om hvor fornøyd han var. Dette er min Sønn de elskede, hør han.

«Jeg har åpenbart ditt navn for de mennesker du ga meg fra verden. De var dine, og du ga meg dem, og de har holdt fast på ditt ord.» Jesus ber for sine apostler. Å holde fast på Guds ord er å la livet bli styrt av Bibelens ord og la troen få næring gjennom ordet. Det vil da også ha til konsekvens at en tar avstand fra falsk lære og et liv i synden. Å være en kristen er å ha et aktivt forhold til troen og bekjennelsen. Det å være døpt er ingen garanti for at en beholder livet. Det å være født som et lite barn betinger at en får næringsrik kost, mat og drikke for å kunne vokse opp. Slik er det også med et Guds barn som får livet i dåpen, en trenger ordet og sakramentet, for her bor den Hellige Ånd som lever og virker i oss gjennom nådemidlene. Å forakte Guds ord, forvanske Guds ord, fornekte Guds ord, fører til at Guds ord mister sin kraft og virkning. Da blir det menneskeord uten ånd og liv. Men Skriften lærer at dette er aktive nådemidler som gir oss troen og bevarer troen. Når det ikke er samsvar mellom liv og lære, bekjennelse og lære, ærer de Gud med leppene - men ikke med hjertet.

«Jeg har åpenbart ditt navn for de mennesker du ga meg fra verden. De var dine, og du ga meg dem,» Jesus taler kanskje først og fremst om sine disipler, men det gjelde samme sak for alle som tror.

Hvem er så de utvalgte som får evig liv? Det er alle de som på grunn av Guds forutbestemmelse fra evighet av blir salige gjennom troen på Jesus Kristus. Paulus sier det slik: *«I kjærlighet har han, av sin egen frie vilje, forut bestemt oss til å få barnekår hos seg ved Jesus Kristus, til pris og ære for hans herlighet og for den nåde han gav oss i sin elskede Sønn.»* Efes.1,5f

Hva er det evige livet? «Og dette er det evige liv at de kjenner deg, den eneste sanne Gud, og ham du har utsendt, Jesus Kristus.» v3 Å kjenne Gud betyr å ha rett kunnskap om Gud. Jesus sier her rett ut at å vinne det evige livet vil si å lære Gud og Kristus å kjenne. Det er det samme som å tro evangeliet. Vår oppgave i denne verden er å forkynne evangeliet for alle slik at de kan lære Jesus Kristus å kjenne, lære hvem han er, hva han har sagt og gjort og forplikte seg på dette. Det skjer når de får del i troen. Kristus har ofte åpenbart sitt navn for disiplene: Jeg er verdens lys, jeg er døren, jeg er veien ... Dette er Guds navn. «Det er ikke frelse i noen annen, for i hele verden er det blant mennesker ikke gitt noe annet navn som vi kan bli frelst ved.» Apgj 4,12

Disiplene hadde tatt imot hans ord og gjennom dette ordet har de kommet til tro på ham.

Gjennom apostlene har Herrens ord blitt overgitt til oss. Gjennom dåpen er vi blitt døpt til hans navn for at vi skal tro og vinne det evige livet. Jesus sier at det å kjenne ham, er å tro på hans navn- dvs. å ta imot Guds Ord og holde fast på det. Dette er å ha og eie det evige liv. Ingen skal få ta ordet fra oss. Det å ta Ordet på alvor slik det står og gjøre etter det, er å ære Jesus. Hebreerbrevet sier at Jesus er troens opphavsmann og fullender. Derfor er det viktig at vi gir Jesus muligheten til å bevare oss. Det skjer gjennom ord og sakrament. Det er viktig at vi søker til gudstjenesten og lar oss betjene av Jesus selv. Om vi blir urolige for det som skjer rundt oss, så er det beste rådet som kan gis, er å holde seg nær til kilden, ordet og sakramentene, her er Den Hellige Ånd. Her er Jesus til stede for å trøste og veilede og føre oss til de grønne marker og friske kildevann.

Fattige syndere som er avhengig av sin frelser forherliger Gud ved stadig å tigge om syndenes forlatelse. Vi tror at Gud blir lei oss fordi vi kommer igjen og igjen med de samme sakene. For Gud er det motsatt. Han ønsker at vi skal komme så ofte som mulig. Jesu invitasjon gjelder alltid, også for deg som har falt i synden og som ikke så ofte kommer til gudstjeneste: «Kom til meg, alle dere som strever og bærer tunge byrder, så vil jeg gi dere hvile.» Matt 11,28

«Også dere er engstelige nå. Men jeg skal se dere igjen, og hjertet deres skal glede seg, og ingen skal ta gleden fra dere.» Joh 16,22 **Hvilken glede er det som ingen skal ta fra oss?** Vi kjenner da oss selv. Vi vet at motløshet, sorg og avmakt kan ta gleden fra oss. Men denne gleden vi her snakker om er alltid til stede selv om vi ikke føler den like sterkt: Det er gleden over å møte den oppstandne Jesus Kristus, gleden over den rettferdighet som han vant for oss i og med sin død og oppstandelse og gleden over hver dag å eie syndenes forlatelse.

Når vi engang skal stå foran Lammets trone og synger Lammets sang, får denne glede sin fullkommenhet. Faderen og Sønnen blir alltid forherliget når evangeliet forkynnes. Det skjer også hver gang noen blir døpt, hver gang noen blir avløst fra sine synder eller i tro tar imot hans legeme og blod i nattverden.

Hvordan kan vi i det daglige vise glede og ære Gud? Salme 100 oppfordrer oss til dette på det sterkeste: "Tjen Herren med glede, kom fram for han med fryd." v.2 *Gå gjennom hans porter med takkesang, inn i hans tempelgårder med lovsang. Lov ham og pris hans navn.*"v4

Igjennom hele gudstjenesten ærer vi Gud og priser hans navn. Liturgien er bygd opp etter dette. Her lovsynges han som har gjort alt for oss og som bevarer oss og velsigner oss hver dag. Men vi ærer ikke Gud bare direkte, vi gjør det også indirekte gjennom våre holdninger og gjerninger mot vår neste. Dersom våre lovsanger og bønner ikke slår ut i praktiske handlinger kan det fort bare bli tomme ritualer. Gleden over Jesu kjærlighet til oss, skal gi seg uttrykk i kjærlighet til våre medmennesker. Jesaja har her noen alvors ord: «... dette folket holder seg nær til meg med munnen og ærer meg med leppene, mens hjertet er langt borte fra meg". Hele Jesu liv og lære gir oss mange eksempler på hvordan han var opptatt av medmenneskers ve og vel. Han helbredet syke, gav tørste vann, viste omsorg og kjærlighet og gav dem fremfor alt evangeliet og syndenes forlatelse. Ta liknelsen om Den barmhjertige samaritan. Her viser Jesus at det er ikke nok å være prest og aktiv kirkegjenger, det må gi seg utslag i handlinger. Du møter også mennesker på din vei som trenger en hjelpende hånd, et vennlig ord, litt trøst og støtte. Vi er et levende Kristusvitnesbyrd som gjennom livet skal bringe den kjærlighet Jesus viste oss ut til andre. Du trenger ikke alltid å si så mye, ikke nødvendigvis holde en preken eller trekke fram lange bibelsitater. I alt hva du gjør skinner det igjennom at du eier troen på Jesus Kristus. Da æres Gud. Da er du lys og salt i verden.

Amen